

การวิเคราะห์ข้อมูลและบอกการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะเสนอบอกการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่อง เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา วุฒิพิเศษ ประสบการณ์ในการเข้าร่วมสัมมนา หรือประชุมปฏิบัติการหรือเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและสื่อการสอนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และประสบการณ์ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องวิชาอาชีพ

ตอนที่ ๒ การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับลักษณะของสื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐

ตอนที่ ๓ การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐

ตอนที่ ๔ การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการใช้สื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐

ตอนที่ ๕ การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการใช้สื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐

ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในตอนนี้จะได้อธิบายถึงสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนที่เกี่ยวกับเพศ อายุ อาชีพ การศึกษา วุฒิพิเศษ ประสบการณ์ในการเข้าร่วมสัมมนาหรือประชุมปฏิบัติการหรือเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและสื่อการสอนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และประสบการณ์ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องวิชาอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้แสดงไว้ในตารางที่ ๒ - ๑๒

ตารางที่ ๒ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	๒๔	๒๕.๒๖	๖๖	๕๕.๕๕	๙๐	๓๗.๕๕
ชาย	๔๖	๗๔.๗๔	๖๖	๕๐.๕๖	๑๑๒	๖๒.๕๕
รวม	๗๐	๑๐๐	๑๓๒	๑๐๐	๒๐๒	๑๐๐

จากตารางที่ ๒ โดยส่วนรวมพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นชายมากกว่าหญิง คือเป็นชายร้อยละ ๖๒.๕๕ และเป็นหญิงร้อยละ ๓๗.๕๕ เมื่อจำแนกตามลักษณะกลุ่มประชากร ปรากฏว่า

ผู้บริหาร เป็นชายมากกว่าหญิง คือ เป็นชายร้อยละ ๗๔.๗๔ และเป็นหญิงร้อยละ ๒๕.๒๖

ครู เป็นชายมากกว่าหญิง คือ เป็นชายร้อยละ ๕๐.๕๖ และเป็นหญิงร้อยละ ๔๙.๔๔

ตารางที่ ๓ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๒๕ ปี	๖	๕.๒๒	๔๔	๓๕.๑๖	๕๐	๒๐.๔๔
๒๖ - ๓๐ ปี	๔๒	๓๖.๕๒	๖๖	๕๑.๕๖	๑๐๘	๔๔.๔๔
๓๑ - ๓๕ ปี	๒๘	๒๔.๓๕	๑๐	๗.๘๑	๓๘	๑๕.๖๔
๓๖ - ๔๐ ปี	๑๕	๑๓.๐๔	๓	๒.๓๘	๑๘	๗.๔๑
๔๑ ปีขึ้นไป	๒๔	๒๐.๘๗	๘	๖.๑๖	๓๒	๑๑.๕๒
รวม	๑๑๕	๑๐๐	๑๒๘	๑๐๐	๒๔๓	๑๐๐

จากตารางที่ ๓ โดยส่วนรวมพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง ๒๖ - ๓๐ ปี มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔๔ รองลงไปตามลำดับได้แก่ อายุต่ำกว่า ๒๕ ปี ร้อยละ ๒๐.๔๔ อายุ ๓๑ - ๓๕ ปี ร้อยละ ๑๕.๖๔ อายุ ๔๑ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๑๑.๕๒ และอายุ ๓๖ - ๔๐ ปี ร้อยละ ๗.๔๑ เมื่อจำแนกตามกลุ่มประชากรปรากฏว่า

ผู้บริหาร ที่มีอายุระหว่าง ๒๖ - ๓๐ ปี มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๕๒ รองลงไปตามลำดับได้แก่ อายุ ๓๑ - ๓๕ ปี ร้อยละ ๒๔.๓๕ อายุ ๔๑ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๒๐.๘๗ อายุ ๓๖ - ๔๐ ปี ร้อยละ ๑๓.๐๔ และอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี ร้อยละ ๕.๒๒

ครู ที่มีอายุระหว่าง ๒๖ - ๓๐ ปี มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๕๖ รองลงไปตามลำดับได้แก่ อายุต่ำกว่า ๒๕ ปี ร้อยละ ๓๕.๑๖ อายุ ๓๑ - ๓๕ ปี ร้อยละ ๗.๘๑ อายุ ๔๑ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๖.๑๖ และอายุ ๓๖ - ๔๐ ปี ร้อยละ ๒.๓๘

ตารางที่ ๔ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุราชการ

อายุราชการ	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑ - ๕ ปี	๓๐	๒๖.๐๔	๔๗	๖๗.๕๗	๗๗	๕๕.๑๕
๖ - ๑๐ ปี	๕๒	๓๖.๕๒	๓๒	๒๕.๐๐	๘๔	๓๐.๕๕
๑๑ - ๑๕ ปี	๑๔	๑๕.๖๕	๖	๕.๖๕	๒๐	๕.๕๕
๑๖ - ๒๐ ปี	๑๑	๕.๕๗	๐	๐	๑๑	๕.๕๓
๒๐ ปีขึ้นไป	๑๔	๑๒.๑๗	๓	๒.๓๕	๑๗	๖.๕๕
รวม	๑๑๕	๑๐๐	๑๒๘	๑๐๐	๒๔๓	๑๐๐

จากตารางที่ ๔ โดยส่วนรวมพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการระหว่าง ๑ - ๕ ปี มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๑๕ รองลงไปตามลำดับได้แก่ อายุราชการ ๖ - ๑๐ ปี ร้อยละ ๓๐.๕๕ อายุราชการ ๑๑ - ๑๕ ปี ร้อยละ ๕.๕๕ อายุราชการ ๒๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๖.๕๕ และอายุราชการ ๑๖ - ๒๐ ปี ร้อยละ ๕.๕๓ เมื่อจำแนกตามกลุ่มประชากรปรากฏว่า

ผู้บริหาร ที่มีอายุราชการระหว่าง ๖ - ๑๐ ปี มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๕๒ รองลงไปตามลำดับได้แก่ อายุราชการ ๑ - ๕ ปี ร้อยละ ๒๖.๐๔ อายุราชการ ๑๑ - ๑๕ ปี ร้อยละ ๑๕.๖๕ อายุราชการ ๒๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๑๒.๑๗ และอายุราชการ ๑๖ - ๒๐ ปี ร้อยละ ๕.๕๗

ครู ที่มีอายุราชการระหว่าง ๑ - ๕ ปี มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๕๗ รองลงไปตามลำดับได้แก่ อายุราชการ ๖ - ๑๐ ปี ร้อยละ ๒๕.๐๐ อายุราชการ ๑๑ - ๑๕ ปี ร้อยละ ๕.๖๕ อายุราชการ ๒๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๒.๓๕ ส่วนอายุราชการ ๑๖ - ๒๐ ปี ไม่มีเลย

ตารางที่ ๕ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวุฒิทางการศึกษา

วุฒิทางการศึกษา	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ป.ป. หรือ ป.กศ. หรือ ป.วช. หรือเทียบเท่า	๐	๐	๒	๑.๕๖	๒	๐.๘๒
ป.ม. หรือ ป.กศ.สูง หรือ ป.วส. หรือเทียบเท่า	๑๒	๒๗.๘๒	๑๐๕	๘๑.๒๕	๑๑๗	๕๕.๕๓
ปริญญาตรีทางการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรีทาง การศึกษา	๑๓	๖๖.๕๖	๒๒	๑๗.๑๕	๓๕	๕๐.๓๕
รวม	๑๑๕	๑๐๐	๑๒๙	๑๐๐	๒๔๔	๑๐๐

จากตารางที่ ๕ โดยส่วนรวมพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวุฒิระดับ ป.ม. หรือ ป.กศ.สูง หรือ ป.วส. หรือเทียบเท่ามีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕๓ รองลงไปตามลำดับได้แก่ ระดับปริญญาตรีทางการศึกษา ร้อยละ ๕๐.๓๕ ระดับสูงกว่าปริญญาตรีทางการศึกษา ร้อยละ ๒.๕๓ และระดับ ป.ป. หรือ ป.กศ. หรือ ป.วช. หรือเทียบเท่า ร้อยละ ๐.๘๒ เมื่อจำแนกตามกลุ่มประชากรปรากฏว่า

ผู้บริหาร ที่มีวุฒิระดับปริญญาตรีทางการศึกษา มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๕๖ รองลงไปตามลำดับได้แก่ ระดับ ป.ม. หรือ ป.กศ.สูง หรือ ป.วส. หรือเทียบเท่า ร้อยละ ๒๗.๘๒ ระดับสูงกว่าปริญญาตรีทางการศึกษา ร้อยละ ๕.๒๒ ส่วนวุฒิระดับ ป.ป. หรือ ป.กศ. หรือ ป.วช. หรือเทียบเท่า ไม่มีเลย

ครู ที่มีวุฒิระดับ ป.ม. หรือ ป.กศ.สูง หรือ ป.วส. หรือเทียบเท่า มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๒๕ รองลงไปตามลำดับได้แก่ ระดับปริญญาตรีทางการศึกษา ร้อยละ ๑๗.๑๕ ระดับ ป.ป. หรือ ป.กศ. หรือ ป.วช. หรือเทียบเท่า ร้อยละ ๑.๕๖ ส่วนวุฒิสูงกว่าปริญญาตรีทางการศึกษา ไม่มีเลย

ตารางที่ ๖ ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวุฒิพิเศษ

วุฒิพิเศษ	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ม.ศ. ๖ เดชานุกา	๑	๐.๘๓	๐	๐	๑	๐.๖๑
เปรียญธรรม ๘	๑	๐.๘๓	๐	๐	๑	๐.๖๑
นิติศาสตร์บัณฑิต	๑	๐.๘๓	๐	๐	๑	๐.๖๑
Cert in English (Australia)	๑	๐.๘๓	๐	๐	๑	๐.๖๑
ผู้ไม่มีวุฒิพิเศษ	๑๑๑	๘๖.๕๒	๑๒๘	๑๐๐	๒๓๙	๘๘.๓๖
รวม	๑๑๕	๑๐๐	๑๒๘	๑๐๐	๒๔๓	๑๐๐

จากตารางที่ ๖ โดยส่วนรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่มีวุฒิพิเศษ มีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๘๘.๓๖ เมื่อจำแนกตามกลุ่มประชากร ปรากฏว่า

ผู้บริหาร ที่ไม่มีวุฒิพิเศษ มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๕๒ และผู้บริหารที่มีวุฒิพิเศษ คือ ม.ศ. ๖ เดชานุกา จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๓ เปรียญธรรม ๘ จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๓ นิติศาสตร์บัณฑิต จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๓ และ Cert in English (Australia) จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๓

ครู ที่มีวุฒิพิเศษ ไม่มีเลย

ตารางที่ ๓ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์ที่เคยเข้าร่วมสัมมนา หรือประชุมปฏิบัติการหรือเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและสื่อการสอน กลุ่มวิชาการงานและอาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

การเข้าร่วมสัมมนาหรือ ประชุมปฏิบัติการหรือ เข้ารับการอบรม	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	๓๕	๖๕.๒๒	๖๕	๕๐.๓๘	๑๐๐	๕๗.๖๐
เคย	๕๐	๓๔.๗๘	๖๓	๔๙.๖๒	๑๑๓	๔๒.๓๘
รวม	๑๑๕	๑๐๐	๑๒๘	๑๐๐	๒๔๓	๑๐๐

จากตารางที่ ๓ โดยส่วนรวมพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เคยเข้าร่วมสัมมนา หรือประชุมปฏิบัติการหรือเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและสื่อการสอนกลุ่มวิชาการงาน และอาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๖๐ ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยเข้าร่วมสัมมนาหรือประชุมปฏิบัติการหรือเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตร และสื่อการสอนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวนน้อย คิดเป็น ร้อยละ ๔๒.๓๘ เมื่อจำแนกตามกลุ่มประชากรปรากฏว่า

ผู้บริหาร ที่ไม่เคยเข้าร่วมสัมมนาหรือประชุมปฏิบัติการหรือเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและสื่อการสอนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๒๒ ส่วนผู้บริหารที่เคยเข้าร่วมสัมมนาหรือประชุมปฏิบัติการหรือเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและสื่อการสอนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวนน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๗๘

ครู ที่ไม่เคยเข้าร่วมสัมมนาหรือประชุมปฏิบัติการหรือเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและสื่อการสอนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๓๘ ส่วนครูที่เคยเข้าร่วมสัมมนาหรือประชุมปฏิบัติการหรือเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและสื่อการสอนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวนน้อย คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๖๒

ตารางที่ ๔ จำนวนผู้บริหารที่เคยเข้าร่วมสัมมนาหรือประชุมปฏิบัติการหรือเข้ารับการอบรม
เกี่ยวกับหลักสูตรและสื่อการสอนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

เรื่องที่เข้าร่วมสัมมนาหรือประชุม ปฏิบัติการ หรือเข้ารับการอบรม	ผู้จัดการสัมมนา หรือประชุมปฏิบัติ- การหรือการอบรม	ระยะเวลาที่เข้า ร่วมสัมมนาหรือ ประชุมปฏิบัติการ หรือเข้ารับการ อบรม	จำนวน ผู้บริหาร	ร้อยละ
๑. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๑	กลุ่มโรงเรียน	๕ วัน	๕	๑๒.๕๐
	เขตการศึกษา ๑๐	๕ วัน	๖	๑๕.๐๐
	เขตการศึกษา ๑๐	๑ วัน	๑	๒.๕๐
	กรมวิชาการ	๕ วัน	๑	๒.๕๐
	กรมสามัญศึกษา	๑ วัน	๑	๒.๕๐
๒. หลักสูตรวิชาการงานและ อาชีพ	เขตการศึกษา ๑๐	๕ วัน	๔	๑๐.๐๐
	เขตการศึกษา ๑๐	๑ วัน	๑	๒.๕๐
	เขตการศึกษา ๕	๑ วัน	๑	๒.๕๐
	กลุ่มโรงเรียน	๑ วัน	๖	๑๕.๐๐
๓. การจัดแผนการเรียนวิชาชีพ	กลุ่มผู้บริหารโรงเรียน	๑ วัน	๑	๒.๕๐
๔. การจัดทำแผนการสอนวิชา การงานและอาชีพ	กลุ่มโรงเรียน	๒ วัน	๑	๒.๕๐
	เขตการศึกษา ๑๐	๗ วัน	๑	๒.๕๐
	เขตการศึกษา ๑๐	๕ วัน	๑	๒.๕๐
๕. การจัดทำคู่มือการสอนวิชา อาชีพของท้องถิ่น	เขตการศึกษา ๑๐	๗ วัน	๑	๒.๕๐
๖. การสอนวิชาเกษตร	เขตการศึกษา ๑๐	๑ วัน	๑	๒.๕๐
๗. การสอนศิลปะ	เขตการศึกษา ๑๐	๑ วัน	๑	๒.๕๐
๘. สัมมนาทางวิชาการ	เขตการศึกษา ๑๐	๕ วัน	๑	๒.๕๐
๙. การแนะแนวหลักสูตรใหม่	กรมวิชาการ	๕ วัน	๑	๒.๕๐
๑๐. การเขียนจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม	กลุ่มโรงเรียน	๑ วัน	๑	๒.๕๐
รวม			๔๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหาร เคยเข้าร่วมสัมมนาหรือประชุม ปฏิบัติการหรือเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและสื่อการสอนกลุ่มวิชาการงานและ อาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด สรุปได้ดังนี้

๑. เรื่องหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๐ จักโดย เขต การศึกษา ๑๐ และเรื่องหลักสูตรวิชาการงานและอาชีพ จักโดย กลุ่มโรงเรียน มีจำนวนผู้บริหารเท่ากัน คือ ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐๐
๒. เรื่องหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๐ จักโดย กลุ่ม โรงเรียน จำนวนผู้บริหาร ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๐
๓. เรื่องหลักสูตรวิชาการงานและอาชีพ จักโดยเขตการศึกษา ๑๐ จำนวน ผู้บริหาร ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐๐
๔. เรื่องหลักสูตรวิชาการงานและอาชีพ และเรื่องการจัดทำแผนการสอน วิชาการงานและอาชีพ จักโดยเขตการศึกษา ๑๐ มีจำนวนผู้บริหารเท่ากันคือ ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๕๐
๕. เรื่องหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๐ จักโดยเขตการ ศึกษา ๑๐ กรมวิชาการ และกรมสามัญศึกษา เรื่องหลักสูตรวิชาการงานและอาชีพ จักโดยเขตการศึกษา ๕ เรื่องการจักแผนการเรียนวิชาชีพ จักโดยกลุ่มผู้บริหารโรงเรียน เรื่องการจักทำแผนการสอนวิชาการงานและอาชีพ จักโดยกลุ่มโรงเรียน และเขต การศึกษา ๑๐ เรื่องการแนะนำหลักสูตรใหม่ จักโดยกรมวิชาการ เรื่องการจักทำ คู่มือการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น การสอนวิชาเกษตร การสอนศิลปะ และสัมมนา ทางวิชาการ จักโดยเขตการศึกษา ๑๐ เรื่องการเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จักโดยกลุ่มโรงเรียน มีจำนวนผู้บริหารเท่ากัน คือ ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๕๐

ตารางที่ ๔ จำนวนครูที่เคยเข้าร่วมสัมมนาหรือประชุมปฏิบัติการหรือเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและสื่อการสอนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

เรื่องที่เกี่ยวข้องสัมมนาหรือประชุมปฏิบัติการหรือเข้ารับการอบรม	ผู้จัดการสัมมนาหรือประชุมปฏิบัติการหรือการอบรม	ระยะเวลาที่เข้าร่วมสัมมนาหรือประชุมปฏิบัติการหรือเข้ารับการอบรม	จำนวนครู	ร้อยละ
๑. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๑	เขตการศึกษา ๑๐	๑ วัน	๓	๘.๓๖
	เขตการศึกษา ๑๐	๒ วัน	๑	๑.๕๘
	เขตการศึกษา ๘	๕ วัน	๑	๑.๕๘
	กลุ่มโรงเรียน	๔ วัน	๑	๑.๕๘
๒. หลักสูตรวิชาการงานและอาชีพ	กลุ่มโรงเรียน	๓ วัน	๒	๘.๕๒
	กรมสามัญศึกษา	๑ วัน	๑	๑.๕๘
	เขตการศึกษา ๑๐	๓ วัน	๕	๓.๘๘
	เขตการศึกษา ๘	๕ วัน	๑	๑.๕๘
๓. การสอนวิชาการงานและอาชีพ	เขตการศึกษา ๑๐	๕ วัน	๕	๓.๘๘
	เขตการศึกษา ๑๐	๓ วัน	๔	๑๒.๓๐
	เขตการศึกษา ๑๐	๒ วัน	๒	๘.๕๒
	กลุ่มโรงเรียน	๕ วัน	๑	๑.๕๘
	กลุ่มโรงเรียน	๓ วัน	๒	๓.๑๓
	กลุ่มโรงเรียน	๒ วัน	๑	๑.๕๘
	เขตการศึกษา ๘	๓ วัน	๒	๓.๑๓
	สำนักงานศึกษาธิการ จังหวัดนครพนม	๓ วัน	๑	๑.๕๘
๔. การจักแผนการเรียน วิชาอาชีพ	กลุ่มผู้บริหารโรงเรียน จังหวัดกาฬสินธุ์	๓ วัน	๑	๑.๕๘
	๕. การประเมินผลวิชาการงานและอาชีพ	เขตการศึกษา ๑๐ และ กลุ่มโรงเรียน	๓ วัน	๒
เขตการศึกษา ๑๐		๒ วัน	๑	๑.๕๘

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

เรื่องที่เข้าร่วมสัมมนาหรือ ประชุมปฏิบัติการหรือเข้า รับการอบรม	ผู้จัดการสัมมนา หรือประชุมปฏิบัติ- การหรือการอบรม	ระยะเวลาที่ เข้าร่วมสัมมนา หรือประชุมปฏิบัติ- การหรือเข้ารับ การอบรม	จำนวน ครู	ร้อยละ
๖. การจัดทำแผนการสอน	กลุ่มโรงเรียน	๓ วัน	๑	๑.๕๕
๗. การเขียนจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม	เขตการศึกษา ๑๐	๓ วัน	๒	๓.๑๗
๘. การสอนวิชาเกษตร	เขตการศึกษา ๑๐	๓ วัน	๒	๓.๑๗
๘. การสอนวิชาคหกรรม	เขตการศึกษา ๑๐	๓ วัน	๒	๓.๑๗
๑๐. การสอนศิลปศึกษา	เขตการศึกษา ๑๐	๓ วัน	๒	๓.๑๗
๑๑. การประกอบและ ถนอมอาหาร	เขตการศึกษา ๑๐	๕ วัน	๑	๑.๕๕
๑๒. ชมมไทย	เขตการศึกษา ๑๐	๑ วัน	๑	๑.๕๕
๑๓. การประดิษฐ์ดอกไม้สด- ดอกไม้แห้ง	เขตการศึกษา ๑๐	๑๐ วัน	๒	๓.๑๗
๑๔. กนตรี - นาฏศิลป์	เขตการศึกษา ๑๐	๕ วัน	๑	๑.๕๕
รวม			๒๓	๑๐๐

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่า ครูเคยเข้าร่วมสัมมนาหรือประชุมปฏิบัติการหรือเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและสื่อการสอนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด สรุปได้ดังนี้

๑. เรื่องการสอนวิชาการงานและอาชีพ จัดโดยเขตการศึกษา ๑๐ จำนวนครู ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๗๐

๒. เรื่องหลักสูตรวิชาการงานและอาชีพ จัดโดยกลุ่มโรงเรียน และเรื่องการสอนวิชาการงานและอาชีพ จัดโดยเขตการศึกษา ๑๐ มีจำนวนครูเท่ากัน คือ ๒ คน

คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๒

๓. เรื่องหลักสูตรวิชาการทำงานและอาชีพ และเรื่องการสอนวิชาการทำงานและอาชีพ จัดโดยเขตการศึกษา ๑๐ มีจำนวนครูเท่ากันคือ ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๕๔

๔. เรื่องหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๐ จัดโดยเขตการศึกษา ๑๐ จำนวนครู ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๗๖

๕. เรื่องการสอนวิชาการทำงานและอาชีพ จัดโดยกลุ่มโรงเรียน และเขตการศึกษา ๔ เรื่องการประเมินผลวิชาการทำงานและอาชีพ จัดโดยเขตการศึกษา ๑๐ และกลุ่มโรงเรียน เรื่องการเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม การสอนวิชาเกษตร การสอนวิชาทหาร การสอนคือปศึกษา และการประดิษฐ์คอกไม้สด - คอกไม้แห้ง จัดโดยเขตการศึกษา ๑๐ มีจำนวนครูเท่ากัน คือ ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๑๗

๖. เรื่องหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๐ จัดโดยเขตการศึกษา ๑๐ เขตการศึกษา ๔ และกลุ่มโรงเรียน เรื่องหลักสูตรวิชาการทำงานและอาชีพ จัดโดยกรมสามัญศึกษา และเขตการศึกษา ๔ เรื่องการสอนวิชาการทำงานและอาชีพ จัดโดยกลุ่มโรงเรียน และสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครพนม เรื่องการจัดแผนการเรียนวิชาอาชีพ จัดโดยกลุ่มผู้บริหารโรงเรียนจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่องการประเมินผลวิชาการทำงานและอาชีพ การประกอบและถนอมอาหาร ขนมไทย และคนตรี-นาฏศิลป์ จัดโดยเขตการศึกษา ๑๐ และเรื่องการจัดทำแผนการสอน จัดโดยกลุ่มโรงเรียน มีจำนวนครูเท่ากันคือ ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๔

ตารางที่ ๑๐ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์ที่เคยศึกษาเกี่ยวกับ
เรื่องวิชาอาชีพ

การศึกษาเกี่ยวกับ เรื่องวิชาอาชีพ	ผู้บริหาร		ครู		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	๗๓	๖๓.๘๘	๘๐	๓๑.๒๕	๑๑๓	๕๖.๕๐
เคย	๔๒	๓๖.๕๒	๔๔	๖๔.๗๕	๑๓๐	๕๓.๕๐
รวม	๑๑๕	๑๐๐	๑๒๔	๑๐๐	๒๓๙	๑๐๐

จากตารางที่ ๑๐ โดยส่วนรวมพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยศึกษาเกี่ยวกับเรื่องวิชาอาชีพ มีจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๕๐ ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เคยศึกษาเกี่ยวกับเรื่องวิชาอาชีพ มีจำนวนน้อย คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๕๐ เมื่อจำแนกตามกลุ่มประชากรปรากฏว่า

ผู้บริหาร ที่ไม่เคยศึกษาเกี่ยวกับเรื่องวิชาอาชีพ มีจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๘๘ ส่วนผู้บริหารที่เคยศึกษาเกี่ยวกับเรื่องวิชาอาชีพ มีจำนวนน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๕๒

ครู ที่เคยศึกษาเกี่ยวกับเรื่องวิชาอาชีพ มีจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๗๕ ส่วนครูที่ไม่เคยศึกษาเกี่ยวกับเรื่องวิชาอาชีพ มีจำนวนน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕

ตารางที่ ๑๑ สาขาวิชาอาชีพ สถานศึกษา และระดับการศึกษาที่ผู้บริหารเคยศึกษา
เกี่ยวกับเรื่องวิชาอาชีพ

สาขาวิชาอาชีพ	สถานศึกษา	ระดับการศึกษา	จำนวน ผู้บริหาร	ร้อยละ
๑. เกษตรกรรม	วิทยาลัยครู	ป.กศ.สูง	๒	๑๔.๒๘
	วิทยาลัยครู	ปริญญาตรี	๒	๔.๓๖
	วิทยาลัยเกษตรกรรม	ป.วส.	๑	๗.๑๔
	วิทยาลัยครู	ป.กศ.	๒	๔.๓๖
๒. คหกรรม	วิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา	ป.วส.	๒	๑๔.๒๘
	วิทยาลัยครู	ปริญญาตรี	๒	๔.๓๖
	วิทยาลัยครู	ป.กศ.สูง	๒	๑๔.๒๘
	วิทยาลัยอาชีวศึกษา	ป.วส.	๑	๒.๑๔
๓. ช่างอุตสาหกรรม	วิทยาลัยอาชีวศึกษา	ป.วส.	๒	๑๔.๒๘
	วิทยาลัยเทคนิค	ป.วส.	๒	๔.๓๖
๔. อุตสาหกรรมศิลป์	วิทยาลัยครู	ป.กศ.สูง	๒	๔.๓๖
	วิทยาลัยครู	ปริญญาตรี	๑	๒.๑๔
๕. ศิลปศึกษา	วิทยาลัยครู	ปริญญาตรี	๒	๔.๓๖
๖. ศิลปหัตถกรรม	วิทยาลัยเพาะช่าง	ป.วส.	๑	๒.๑๔
รวม			๔๒	๑๐๐

จากตารางที่ ๑๑ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารเคยศึกษาเกี่ยวกับเรื่องวิชาอาชีพ
โดยเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด สรุปได้ดังนี้

๑. ศึกษาวิชาอาชีพสาขาวิชาคหกรรม จากวิทยาลัยเทคโนโลยีและ
อาชีวศึกษา ในระดับ ป.วส. สาขาวิชาเกษตรกรรม จากวิทยาลัยครู ในระดับ
ป.กศ.สูง สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม จากวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในระดับ ป.วส. และ
สาขาวิชาคหกรรม จากวิทยาลัยครู ในระดับ ป.กศ.สูง มีจำนวนผู้บริหารเท่ากันคือ
๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๘

๒. ศึกษาวิชาอาชีพสาขาวิชาเกษตรกรรม จากวิทยาลัยเกษตรกรรม ใน
ระดับ ป.วส. จำนวนผู้บริหาร ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๑๔

๓. ศึกษาวิชาอาชีพสาขาวิชาเกษตรกรรม จากวิทยาลัยครู ในระดับ
ปริญญาตรี สาขาวิชาศิลปศึกษา จากวิทยาลัยครู ในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาช่าง-
อุตสาหกรรม จากวิทยาลัยเทคนิค ในระดับ ป.วส. สาขาวิชาคหกรรม จากวิทยาลัยครู
ในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเกษตรกรรม จากวิทยาลัยครู ในระดับ ป.กศ. และสาขา
วิชาอุตสาหกรรมศิลป์ จากวิทยาลัยครู ในระดับ ป.กศ.สูง มีจำนวนผู้บริหารเท่ากันคือ
๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๗๖

๔. ศึกษาวิชาอาชีพสาขาวิชาคหกรรม จากวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในระดับ
ป.วช. สาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ จากวิทยาลัยครู ในระดับปริญญาตรี และสาขาวิชา
ศิลปหัตถกรรม จากวิทยาลัยเพาะช่าง ในระดับ ป.วส. มีจำนวนผู้บริหารเท่ากันคือ
๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๓๘

ตารางที่ ๑๒ สาขาวิชาอาชีพ สถานศึกษา และ ระดับการศึกษาที่ครูเคยศึกษาเกี่ยวกับเรื่องวิชา
อาชีพ

สาขาวิชาอาชีพ	สถานศึกษา	ระดับการศึกษา	จำนวน ครู	ร้อยละ
๑. เกษตรกรรม	วิทยาลัยครู	ปริญญาตรี	๖	๖.๘๒
	วิทยาลัยเกษตรกรรม	ป.วส.	๔	๔.๐๔
	วิทยาลัยครู	ป.กศ.	๒	๒.๒๗
	วิทยาลัยครู	ป.กศ.สูง	๔	๑๐.๒๓
๒. คหกรรม	วิทยาลัยครู	ป.กศ.สูง	๖	๖.๘๒
	วิทยาลัยอาชีวศึกษา	ป.วส.	๔	๑๐.๒๓
	วิทยาลัยครู	ปริญญาตรี	๔	๔.๕๕
	วิทยาลัยเทคนิค	ป.วส.	๕	๕.๖๘
	วิทยาลัยอาชีวศึกษา	ป.วช.	๒	๒.๒๗
	วิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา	ปริญญาตรี	๔	๔.๕๕
	มหาวิทยาลัยเกษตร- ศาสตร์	ปริญญาตรี	๒	๒.๒๗
	วิทยาลัยครู	ปริญญาตรี	๒	๒.๒๗
๓. อุตสาหกรรมศิลป์	วิทยาลัยครู	ปริญญาตรี	๒	๒.๒๗
	วิทยาลัยครู	ป.กศ.สูง	๑๒	๑๓.๖๔
๔. ข่างอุตสาหกรรม	วิทยาลัยเทคนิค	ป.วส.	๔	๑๐.๒๓
	สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้า	ปริญญาตรี	๒	๒.๒๗
	วิทยาลัยครู	ป.กศ.สูง	๒	๒.๒๗
๕. ศิลปศึกษา	วิทยาลัยครู	ปริญญาตรี	๒	๒.๒๗
	วิทยาลัยครู	ปริญญาตรี	๒	๒.๒๗
๖. ทนตรี-นาฏศิลป์	วิทยาลัยครู	ป.กศ.สูง	๒	๒.๒๗
รวม			๘๘	๑๐๐

จากตารางที่ ๑๒ แสดงให้เห็นว่า คนเคยศึกษาเกี่ยวกับเรื่องวิชาอาชีพ โดยเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด สรุปได้ดังนี้

๑. ศึกษาวิชาอาชีพสาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ จากวิทยาลัยครู ในระดับ ป.กศ.สูง จำนวนครู ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๖๔
๒. ศึกษาวิชาอาชีพสาขาวิชาคหกรรม จากวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในระดับ ป.วส. สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม จากวิทยาลัยเทคนิค ในระดับ ป.วส. และสาขาวิชาเกษตรกรรม จากวิทยาลัยครู ในระดับ ป.กศ.สูง มีจำนวนครูเท่ากันคือ ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๑
๓. ศึกษาวิชาอาชีพสาขาเกษตรกรรม จากวิทยาลัยเกษตรกรรม ในระดับ ป.วส. จำนวนครู ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๐๔
๔. ศึกษาวิชาอาชีพสาขาวิชาคหกรรม จากวิทยาลัยครู ในระดับ ป.กศ.สูง และสาขาวิชาเกษตรกรรม จากวิทยาลัยครู ในระดับปริญญาตรี มีจำนวนครูเท่ากันคือ ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๔๒
๕. ศึกษาวิชาอาชีพสาขาวิชาคหกรรม จากวิทยาลัยเทคนิค ในระดับ ป.วส. จำนวนครู ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๖๔
๖. ศึกษาวิชาอาชีพสาขาวิชาคหกรรม จากวิทยาลัยครู ในระดับปริญญาตรี และสาขาวิชาคหกรรม จากวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ในระดับปริญญาตรี มีจำนวนครูเท่ากันคือ ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๔
๗. ศึกษาวิชาอาชีพสาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ จากวิทยาลัยครู ในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเกษตรกรรม จากวิทยาลัยครู ในระดับ ป.กศ. สาขาวิชาคหกรรม จากวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในระดับ ป.วส. สาขาวิชาคหกรรม จากวิทยาลัยครู ในระดับ ป.กศ.สูง สาขาวิชาคหกรรม - นาฏศิลป์ จากวิทยาลัยครู ในระดับ ป.กศ.สูง สาขาวิชาคหกรรม จากวิทยาลัยครู ในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ในระดับปริญญาตรี และสาขาวิชาคหกรรม จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในระดับปริญญาตรี มีจำนวนครูเท่ากันคือ ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๒๗

ตอนที่ ๒ วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับลักษณะของสื่อการสอน
วิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐

ในตอนนี้จะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เป็นความคิดเห็นของผู้บริหาร
และครูเกี่ยวกับลักษณะของสื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ใน
เขตการศึกษา ๑๐ มีรายละเอียดดังนี้

ก. ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของสื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑. จุดประสงค์การเรียนรู้
๒. เนื้อหา
๓. กิจกรรมการเรียนการสอน
๔. สื่อการเรียน
๕. การประเมินผล

ข. ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของจุดสสารประกอบการเรียนวิชาอาชีพ
ของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้แสดงไว้ในตารางที่ ๑๓ - ๑๔

ตารางที่ ๑๓ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้ในคู่มือการ
สอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐

จุดประสงค์การเรียนรู้	ผู้บริหาร N = ๑๑๕				ครู N = ๑๒๔			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. ใช้ภาษาชักชวนเข้า ใจง่าย	๑๐๓	๘๘.๕๓	๑๒	๑๐.๔๗	๑๑๔	๙๒.๗๔	๑๐	๗.๘๑
๒. ผู้เรียนสามารถ ปฏิบัติได้จริง	๘๓	๗๑.๓๐	๓๓	๒๘.๗๐	๘๑	๖๖.๑๓	๔๑	๓๓.๗๖
๓. สร้างประสบการณ์ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการ ประกอบอาชีพให้กับ ผู้เรียน	๑๐๕	๙๑.๓๐	๑๐	๘.๗๐	๑๑๑	๙๐.๓๒	๑๑	๘.๙๘
๔. สอดคล้องกับจุดหมาย ของหลักสูตรมัธยม ศึกษาคอนคิน พ.ศ. ๒๕๒๑	๑๐๑	๘๗.๘๓	๑๔	๑๒.๑๗	๑๐๘	๘๘.๖๘	๑๓	๑๐.๖๖
๕. สอดคล้องกับจุดประ- สงค์ของกลุ่มวิชาอาชีพที่ ระบุไว้ในหลักสูตรมัธยม ศึกษาคอนคิน พ.ศ.๒๕๒๑	๑๐๕	๙๑.๓๐	๑๐	๘.๗๐	๑๑๑	๙๐.๓๒	๑๑	๘.๙๘
๖. สอดคล้องกับสภาพและ ความต้องการของทอง ถิ่นบ้านอาชีพ	๗๖	๖๖.๐๔	๓๙	๓๓.๙๖	๘๘	๗๑.๖๔	๓๖	๒๙.๓๕

จากตารางที่ ๑๑ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้ในคู่มือการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐ ดังนี้

เรื่องใช้ภาษาที่ชัดเจนเข้าใจง่าย พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๔๕.๔๕ และ ๕๒.๑๕ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จริง พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๓๑.๓๐ และ ๒๓.๒๔ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องสร้างประสบการณ์ซึ่งเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพให้กับผู้เรียน พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๕๑.๓๐ และ ๔๖.๓๒ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องสอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. ๒๕๒๑ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๔๓.๔๓ และ ๔๔.๓๔ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์ของกลุ่มวิชาอาชีพที่ระบุไว้ในหลักสูตรมัธยมศึกษา ตอนต้น พ.ศ. ๒๕๒๑ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๕๑.๓๐ และ ๔๖.๓๒ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องสอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นด้านอาชีพ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๖๖.๐๕ และ ๖๔.๓๕ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับเนื้อหาที่ระบุไว้ในคู่มือการสอนวิชาอารีท
ของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐

เนื้อหา	ผู้บริหาร ๒ = ๑๑๕				ครู ๒ = ๑๒๔			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๓. มีหัวข้อเรื่องครบถ้วน ตรงตามเนื้อหาในจุดสาร ประกอบการเรียน	๗๖	๖๖.๐๔	๓๙	๓๓.๙๖	๖๗	๕๒.๓๔	๖๑	๕๗.๖๖
๔. ลำดับเนื้อหาตรงตาม ลำดับเนื้อหาในจุดสาร ประกอบการเรียน	๔๔	๓๓.๐๔	๓๑	๒๖.๕๖	๓๓	๕๗.๐๓	๕๕	๕๒.๕๗

จากตารางที่ ๑๔ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
เนื้อหาที่ระบุไว้ในคู่มือการสอนวิชาอารีทของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ใน
เขตการศึกษา ๑๐ ดังนี้

เรื่องมีหัวข้อเรื่องครบถ้วนตรงตามเนื้อหาในจุดสารประกอบการเรียน พบว่า
ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๖๖.๐๔ และ ๕๒.๓๔ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องลำดับเนื้อหาตรงตามลำดับเนื้อหาในจุดสารประกอบการเรียน พบว่า
ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๓๓.๐๔ และ ๕๗.๐๓ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า
เห็นด้วยกับเรื่องนี้

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่ระบุไว้ใน
คู่มือการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผู้บริหาร ปี = ๑๑๕				ครู ปี = ๑๒๔			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๙. เขียนไว้ชัดเจนเข้าใจง่าย	๔๔	๙๗.๓๘	๒๖	๒๒.๖๑	๔๕	๖๖.๔๑	๔๓	๓๓.๕๘
๑๐. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรูที่กำหนดไว้	๕๔	๘๑.๙๔	๒๑	๑๘.๐๖	๕๗	๘๕.๗๔	๓๑	๒๔.๒๖
๑๑. ผู้สอนสามารถปฏิบัติความคำแนะนำได้	๓๗	๖๖.๕๖	๓๘	๓๓.๐๔	๓๗	๖๐.๑๖	๕๑	๓๙.๘๔
๑๒. กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น	๓๘	๖๗.๓๓	๓๗	๓๒.๖๗	๔๗	๖๗.๕๗	๕๑	๓๙.๐๓
๑๓. ส่งเสริมความอดทนของนักศึกษาบุคคล	๑๐๐	๘๖.๕๖	๑๕	๑๓.๐๔	๕๒	๗๑.๔๔	๒๖	๒๘.๕๖
๑๔. ส่งเสริมความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่มของผู้เรียน	๕๖	๘๓.๘๘	๑๑	๑๖.๕๓	๑๐๑	๗๘.๕๑	๒๗	๒๑.๔๙
๑๕. ส่งเสริมการเรียนรู้อาชีพ กระบวนการทำงานในอาชีพ	๕๔	๘๖.๐๘	๑๖	๑๓.๕๑	๑๐๘	๘๑.๒๕	๒๔	๑๘.๗๕
๑๖. ส่งเสริมทักษะในการใช้อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ	๕๔	๘๖.๐๘	๑๖	๑๓.๕๑	๕๔	๗๗.๓๘	๒๔	๒๒.๖๒

ตารางที่ ๑๕ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผู้บริหาร ๓ = ๑๑๕				ครู ๓ = ๑๒๔			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑๗. ส่งเสริมความรักใน การประกอบอาชีพ	๕๕	๔๖.๖๑	๒๐	๑๗.๓๕	๑๐๕	๘๕.๑๖	๑๕	๑๒.๕๕
๑๘. ขวัญใต้อุยู่เรียนเห็น ช่องทางในการประกอบ อาชีพ	๕๖	๔๖.๕๕	๑๕	๑๒.๕๐	๑๑๕	๙๓.๕๕	๑๓	๑๐.๖๖

จากตารางที่ ๑๕ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่ระบุไว้ในคู่มือการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐ ดังนี้

เรื่องเขียนไว้ชัดเจนเข้าใจง่าย พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๗๗.๓๕ และ ๖๖.๕๑ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๘๑.๗๕ และ ๗๕.๗๕ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องผู้สอนสามารถปฏิบัติตามคำแนะนำได้ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๖๖.๕๖ และ ๖๐.๑๖ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๖๗.๔๓ และ ๖๗.๕๗ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องส่งเสริมความถนัดของแต่ละบุคคล พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๕๖.๕๖ และ ๗๑.๘๕ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องส่งเสริมความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่มของผู้เรียน พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๕๓.๕๕ และ ๗๕.๕๑ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วย

กับเรื่องนี้

เรื่องส่งเสริมการเรียนรู้ด้านกระบวนการทำงานในอาชีพ พบว่า ผู้บริหาร และครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๔๖.๐๔ และ ๔๑.๒๔ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องส่งเสริมทักษะในการใช้อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ พบว่า ผู้บริหาร และครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๔๖.๐๔ และ ๓๗.๑๔ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องส่งเสริมความรักในการประกอบอาชีพ พบว่า ผู้บริหาร และครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๔๒.๖๑ และ ๔๕.๑๖ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องช่วยให้ผู้เรียนเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ พบว่า ผู้บริหาร และครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๔๑.๔๔ และ ๔๔.๔๔ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

ตารางที่ ๑๖ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสื่อการเรียนที่ระบุไว้ในคู่มือการสอน
วิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐

สื่อการเรียน	ผู้บริหาร ๓ = ๑๑๕				ครู ๓ = ๑๒๔			
	เห็นควย		ไม่เห็นควย		เห็นควย		ไม่เห็นควย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑๘. ทึ่งกับความสนใจของผู้เรียน	๔๗	๗๕.๖๕	๒๔	๒๔.๓๕	๔๖	๖๗.๑๕	๒๒	๓๒.๘๕
๒๐. สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น	๖๓	๕๕.๗๔	๕๓	๕๕.๒๒	๖๗	๕๒.๓๕	๖๑	๕๗.๖๖
๒๑. สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน	๕๖	๕๐.๐๐	๕๓	๕๐.๐๐	๕๕	๗๗.๓๕	๒๕	๒๒.๖๖
๒๒. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น	๑๐๕	๕๐.๕๓	๑๑	๕.๕๗	๑๑๒	๕๗.๕๐	๑๖	๑๒.๕๐
๒๓. ครูและผู้เรียนสามารถจัดหาและนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้	๔๐	๖๕.๕๗	๓๕	๓๐.๕๓	๗๕	๕๗.๕๑	๕๕	๕๕.๑๕
๒๔. ผู้เรียนนำความรู้หรือความคิดจากสื่อการเรียนไปปฏิบัติได้	๕๕	๕๑.๗๕	๒๑	๑๕.๒๖	๕๗	๗๕.๗๕	๓๑	๒๕.๒๒

จากตารางที่ ๑๖ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อการเรียนที่ระบุไว้ในคู่มือการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐ ดังนี้

เรื่องถึงคุณความสนใจของผู้เรียน พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๗๕.๖๕ และ ๖๗.๑๕ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องสอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๕๔.๗๕ และ ๕๒.๑๕ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๔๐.๐๐ และ ๗๗.๑๕ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๕๐.๕๑ และ ๔๗.๕๐ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องครูและผู้เรียนสามารถจัดหาและนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๖๕.๕๗ และ ๕๗.๕๑ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องผู้เรียนนำความรู้หรือความคิดจากสื่อการเรียนไปปฏิบัติได้ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๔๑.๗๕ และ ๗๕.๗๕ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

ตารางที่ ๑๗ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการประเมินผลที่ระบุไว้ในคู่มือการสอน
วิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐

การประเมินผล	ผู้บริหาร N = ๑๑๕				ครู N = ๑๒๘			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๒๕. กำหนดวิธีการประเมินผลไว้ชัดเจน	๔๔	๓๗.๐๔	๓๑	๒๖.๙๖	๔๔	๖๕.๖๓	๔๔	๓๔.๓๗
๒๖. วิธีการประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้	๔๓	๓๗.๑๗	๓๒	๒๗.๘๓	๔๔	๓๓.๕๘	๓๔	๒๖.๕๖
๒๗. วิธีการประเมินผลเหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	๓๗	๒๖.๕๖	๓๔	๓๑.๐๔	๓๖	๕๔.๓๗	๔๒	๔๐.๖๓

จากตารางที่ ๑๗ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลที่ระบุไว้ในคู่มือการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐ ดังนี้

เรื่องกำหนดวิธีการประเมินผลไว้ชัดเจน พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๓๗.๐๔ และ ๖๕.๖๓ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่าเป็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องวิธีการประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๓๗.๑๗ และ ๓๓.๕๘ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่าเป็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องวิธีการประเมินผลเหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๒๖.๕๖ และ ๕๔.๓๗ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่าเป็นด้วยกับเรื่องนี้

ตารางที่ ๑๘ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับ อักขระของจุดสารประกอบ
การเรียนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐

ลักษณะ	ผู้บริหาร N = ๑๑๕				ครู N = ๑๒๘			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๒๔. สนองความสนใจ ของผู้เรียน	๔๗	๓๕.๖๕	๒๔	๒๑.๓๕	๔๕	๓๕.๖๓	๕๕	๓๕.๓๗
๒๕. สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชา อาชีพของท้องถิ่น	๕๓	๔๐.๔๗	๒๒	๑๙.๑๓	๔๗	๓๗.๕๗	๕๑	๓๒.๐๓
๓๐. สอดคล้องกับสภาพ และความต้องการ ของท้องถิ่นด้านอาชีพ	๗๓	๖๓.๕๕	๕๒	๓๖.๕๒	๔๐	๓๒.๕๐	๕๕	๓๗.๕๐
๓๑. ผู้เรียนสามารถนำ ความรู้ที่ได้เรียนแล้ว ไปปฏิบัติได้	๔๖	๓๕.๗๔	๒๕	๒๑.๒๒	๕๗	๔๕.๓๒	๓๑	๒๔.๒๒
๓๒. มีความสมบูรณ์ครบ ถ้วน	๕๐	๓๘.๗๔	๓๕	๓๑.๒๒	๓๑	๒๔.๒๒	๕๗	๔๕.๗๔
๓๓. มีความถูกต้องใน หลักวิชาและหลัก ปฏิบัติของสาขาวิชา อาชีพ	๔๕	๓๓.๐๕	๓๑	๒๖.๕๖	๔๑	๓๒.๒๔	๕๗	๓๖.๗๓
๓๔. ส่งเสริมความรู้ด้าน การคลาสิกและสหกรรม	๗๗	๖๖.๕๖	๓๔	๓๓.๐๕	๖๕	๕๓.๕๑	๕๕	๔๖.๐๕
๓๕. ส่งเสริมจรรยาบรรณ ในวิชาชีพ	๕๕	๔๖.๕๒	๒๗	๒๓.๕๕	๑๐๒	๗๙.๖๕	๒๖	๒๐.๓๑

จากตารางที่ ๑๔ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของจุดสารประกอบการเรียนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐ ดังนี้

เรื่องสนองความสนใจของผู้เรียน พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๙๕.๖๕ และ ๖๕.๖๖ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาอาชีพของท้องถิ่น พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๔๐.๔๗ และ ๖๗.๕๗ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องสอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นด้านอาชีพ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๖๑.๕๔ และ ๖๖.๕๐ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนแล้วไปปฏิบัติได้ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๙๔.๙๔ และ ๙๕.๙๕ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องมีความสมบูรณ์ครบถ้วน พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๖๕.๖๖ และ ๙๕.๙๕ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า ไม่เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องมีความถูกต้องในหลักวิชาและหลักปฏิบัติของสาขาวิชาอาชีพ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๙๑.๐๔ และ ๖๑.๖๔ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องส่งเสริมความรู้ด้านการตลาดและสหกรณ์ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๖๖.๕๖ และ ๕๑.๕๑ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

เรื่องส่งเสริมจรรยาบรรณในวิชาชีพ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๙๖.๕๖ และ ๙๕.๖๕ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับเรื่องนี้

ตอนที่ ๓ วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอน
วิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐

ในตอนนี้จะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เป็นความคิดเห็นของผู้บริหาร
และครูเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ใน
เขตการศึกษา ๑๐ โดยเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนและร้อยละของผู้แสดงความคิด
เห็นเกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนในแต่ละเรื่อง และจะเกี่ยวกันจะเสนอข้อมูลที่
เป็นการจัดอันดับของการใช้สื่อการสอนในแต่ละเรื่อง ซึ่งวิเคราะห์มาจากการให้ค่าน้ำหนักคะแนน
ของความคิดเห็นตามที่ถูกออกแบบสอบถามได้ไว้ โดยถือเกณฑ์จาก
จำนวนข้อความในแต่ละเรื่องเป็นหลัก ตัวอย่างเช่น การจัดอันดับของหน่วยงาน
หรือบุคคลที่จัดทำสื่อการสอนที่ครูผู้สอนใช้ในการสอนจากมากไปหาน้อย มีข้อความ
๒ ข้อ ข้อใดที่ถูกออกแบบสอบถามจัดอันดับเป็นอันดับ ๑ คือมากที่สุด ก็ให้คะแนน ๒ คะแนน
อันดับรองลงมาคือ อันดับ ๒ ให้คะแนน ๔ คะแนน อันดับ ๓ ให้คะแนน ๔ คะแนน
อันดับ ๔ ให้คะแนน ๓ คะแนน อันดับ ๕ ให้คะแนน ๒ คะแนน และอันดับ ๖ ให้
คะแนน ๑ คะแนน ความสำคัญ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้แสดงไว้ในตารางที่ ๑๔ - ๒๖

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับความพอใจของสื่อการสอน
ที่ครูผู้สอนใช้ในการเรียนการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยม-
ศึกษาคอนตัน ในเขตการศึกษา ๑๐

สื่อการสอน	ประชากร	ไม่มีใจ		มีใจแต่ไม่เพียงพอ		มีใจแต่ได้รับอำนาจ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หลักสูตร คู่มือการสอน ผู้บริหาร		๕	๔.๓๕	๔๕	๓๓.๕๑	๒๕	๒๑.๓๕
จุดสารประกอบการ- เรียนและเอกสารประ- กอบการสอนอื่น ๆ	ครู	๑๐	๓.๒๑	๕๕	๓๓.๕๕	๒๕	๑๔.๓๕

จากตารางที่ ๑๔ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ความพอใจของสื่อการสอนที่ครูผู้สอนใช้ในการเรียนการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐ ดังนี้

ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๓๓.๕๑ และ ๓๓.๕๕ ตามลำดับ มีความ
คิดเห็นว่า มีใจแต่ไม่เพียงพอ รองลงไปได้แก่ ผู้บริหารและครู ร้อยละ ๒๑.๓๕ และ
๑๔.๓๕ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า มีใจแต่ได้รับอำนาจ ส่วนผู้บริหารและครูส่วนน้อย
ร้อยละ ๔.๓๕ และ ๓.๒๑ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า ไม่มีใจ

ตารางที่ ๒๐ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการศึกษาสื่อการสอนวิชา
 อาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ก่อนเข้าสอนของครู

ประเภทกร	ศึกษาก่อนเข้าสอนทุกครั้ง		ศึกษาก่อนเข้าสอนเป็นบางครั้ง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหาร	๓๑	๒๖.๕๖	๘๔	๗๓.๐๔
ครู	๕๔	๕๖.๐๔	๖๔	๕๓.๕๑

จากตารางที่ ๒๐ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาสื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ก่อนเข้าสอนของครู ดังนี้

ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๗๓.๐๔ และ ๕๓.๕๑ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า ศึกษาก่อนเข้าสอนเป็นบางครั้ง ผู้บริหารและครูส่วนน้อย ร้อยละ ๒๖.๕๖ และ ๔๖.๐๔ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า ศึกษาก่อนเข้าสอนทุกครั้ง

ตารางที่ ๒๑ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับลักษณะการใช้สื่อการสอน
วิชาอารีพรองท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของครู

ประชากร	ใช้ตลอดทั้งเล่ม		ใช้ตลอดทั้งเล่ม และใช้หนังสือ อื่นประกอบ		ใช้เฉพาะบางบท บางหัวข้อ		ใช้เฉพาะบางบทบาง หัวข้อและค้นคว้าจาก หนังสืออื่นประกอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหาร	๑	๐.๔๗	๓๔	๓๐.๖๓	๑๔	๑๒.๕๒	๖๐	๕๒.๑๔
ครู	๒	๑.๕๖	๓๑	๒๔.๒๒	๒๖	๒๐.๓๑	๖๔	๕๐.๕๑

จากตารางที่ ๒๑ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ลักษณะการใช้สื่อการสอนวิชาอารีพรองท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของครู ดังนี้

ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๕๒.๑๔ และ ๕๐.๕๑ ตามลำดับ มีความ
คิดเห็นว่า ใช้เฉพาะบางบทบางหัวข้อและค้นคว้าจากหนังสืออื่นประกอบ รองลงไป
ได้แก่ ผู้บริหารและครู ร้อยละ ๓๐.๖๓ และ ๒๔.๒๒ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า
ใช้ตลอดทั้งเล่มและใช้หนังสืออื่นประกอบ ผู้บริหารและครู ร้อยละ ๑๒.๕๒ และ ๒๐.๓๑
ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า ใช้เฉพาะบางบทบางหัวข้อ และผู้บริหารและครูส่วน
น้อย ร้อยละ ๐.๔๗ และ ๑.๕๖ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า ใช้ตลอดทั้งเล่ม

ตารางที่ ๒๒ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการจัดอันดับหน่วยงานหรือบุคคลที่จัดทำ
สื่อการสอนที่ครูผู้สอนใช้ในการเรียนการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยม
ศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐

หน่วยงานหรือบุคคลที่จัดทำสื่อการสอน	ประชากร	จำนวนผู้ตอบ		ร้อยละ	คะแนน	อันดับ
		แบบสอบถาม	แสดงความคิดเห็น			
- กรมวิชาการ	ผู้บริหาร	๑๐๗	๕๓.๐๕	๕๑.๖	๑	
		๑๑๖	๕๐.๖๓	๕๑.๕		
- หน่วยงานศึกษานิเทศก์กรมอาชีวศึกษา	ผู้บริหาร	๔๕	๓๓.๕๑	๒๒.๒	๕	
		๕๕	๓๕.๒๒	๓๐.๖		
- หน่วยงานศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา	ผู้บริหาร	๑๐๐	๔๖.๕๖	๕๕.๓	๓	
		๑๐๕	๔๓.๐๓	๕๓.๕		
- สำนักงานศึกษาธิการ เขต ๑๐	ผู้บริหาร	๑๐๗	๕๓.๐๕	๕๐.๖	๒	
		๑๑๑	๔๖.๗๒	๕๕.๑		
- ครูผู้สอนจัดทำขึ้นใช้เอง	ผู้บริหาร	๑๐๐	๔๖.๕๖	๓๐.๓	๔	
		๑๑๓	๔๔.๒๔	๕๖.๑		
- สำนักพิมพ์เอกชน	ผู้บริหาร	๔๔	๓๖.๕๒	๑๕.๕	๖	
		๕๖	๓๕.๐๐	๒๖.๓		

อันดับ ๑ ให้นำหนักคะแนน ๖ คะแนน

ผู้บริหาร N = ๑๑๕

อันดับ ๒ ให้นำหนักคะแนน ๑ คะแนน

ครู N = ๑๒๔

จากตารางที่ ๒๒ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดอันดับหน่วยงานหรือบุคคลที่จัดทำสื่อการสอนที่ครูผู้สอนใช้ในการเรียนการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐ ดังนี้

ผู้บริหาร มีความคิดเห็นว่า กรมวิชาการเป็นหน่วยงานที่จัดทำสื่อการสอนที่ครูผู้สอนใช้มากที่สุด รองลงไปตามลำดับได้แก่ สำนักงานศึกษาธิการ เขต ๑๐ หน่วยงานนิเทศกรรมสามัญศึกษา ครูผู้สอนจัดทำขึ้นไว้เอง หน่วยงานนิเทศกรรมอาชีวศึกษา และสำนักพิมพ์เอกชน

ครู มีความคิดเห็นว่า กรมวิชาการเป็นหน่วยงานที่จัดทำสื่อการสอนที่ครูผู้สอนใช้มากที่สุด รองลงไปตามลำดับได้แก่ ครูผู้สอนจัดทำขึ้นไว้เอง สำนักงานศึกษาธิการ เขต ๑๐ หน่วยงานนิเทศกรรมสามัญศึกษา หน่วยงานนิเทศกรรมอาชีวศึกษา และสำนักพิมพ์เอกชน

ตารางที่ ๒๓ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการ จัดอันดับประเภทของสื่อการสอนที่
ครูผู้สอนใช้ในการ เรียนการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ในเขตการศึกษา ๑๐

ประเภทของสื่อการสอน	ประชากร	จำนวนผู้ตอบ		คะแนน ความ คิดเห็น	อันดับ
		แบบสอบถาม	ร้อยละ		
- หลักสูตร	ผู้บริหาร	๑๑๐	๕๕.๖๕	๓๐๗	๒
	ครู	๑๒๒	๕๕.๓๑	๓๖๗	๑
- แผนการสอน	ผู้บริหาร	๑๐๒	๔๘.๑๐	๒๑๘	๔
	ครู	๑๑๓	๔๘.๖๘	๒๔๒	๓
- คู่มือการสอน	ผู้บริหาร	๑๑๒	๕๓.๓๕	๓๕๕	๑
	ครู	๑๒๕	๕๖.๘๘	๓๔๘	๒
- จุดสสารประกอบ การเรียน	ผู้บริหาร	๑๐๕	๕๑.๓๐	๒๒๕	๓
	ครู	๑๐๖	๔๖.๘๑	๒๐๖	๔

อันดับ ๑ ให้นำหนักคะแนน ๔ คะแนน

ผู้บริหาร N = ๑๑๕

อันดับ ๔ ให้นำหนักคะแนน ๑ คะแนน

ครู N = ๑๒๘

จากตารางที่ ๒๓ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการ
การจัดอันดับประเภทของสื่อการสอนที่ครูผู้สอนใช้ในการ เรียนการสอนวิชาอาชีพของ
ท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐ ดังนี้

ผู้บริหาร มีความคิดเห็นว่ คู่มือการสอนเป็นสื่อการสอนที่ครูผู้สอนใช้มากที่สุด
รองลงไปตามลำดับได้แก่ หลักสูตร จุดสสารประกอบการเรียน และแผนการสอน

ครู มีความคิดเห็นว่ หลักสูตรเป็นสื่อการสอนที่ครูผู้สอนใช้มากที่สุด
รองลงไปตามลำดับได้แก่ คู่มือการสอน แผนการสอน และจุดสสารประกอบการเรียน

ตารางที่ ๒๔ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการจัดอันดับการปฏิบัติของครูผู้สอนในการสอนโดยใช้สื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐

การปฏิบัติของครูผู้สอน	ประชากร	จำนวนผู้ตอบ แบบสอบถาม แสดงความคิดเห็น	ร้อยละ	คะแนน ความ คิดเห็น	อันดับ
- มอบหมายให้นักเรียนอ่านมาล่วงหน้าแล้วอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน	ผู้บริหาร	๔๔	๔๕.๒๒	๓๕๒	๒
	ครู	๑๐๔	๔๕.๑๖	๓๖๒	๒
- ให้นักเรียนอ่านร่วมกันในชั่วโมงเรียน	ผู้บริหาร	๔๔	๗๖.๕๒	๑๔๖	๕
	ครู	๔๖	๖๗.๑๕	๒๑๖	๕
- ให้นักเรียนอ่านภายหลังจากครูอธิบายจบแล้ว	ผู้บริหาร	๔๐	๗๕.๒๖	๒๔๒	๕
	ครู	๔๕	๗๕.๒๒	๒๖๑	๓
- ครูอธิบายประกอบการซักถามในสื่อการสอน	ผู้บริหาร	๑๐๔	๕๕.๗๔	๕๗๕	๑
	ครู	๑๒๕	๕๗.๖๖	๕๖๔	๑
- ให้นักเรียนอ่านเฉพาะบางหัวข้อที่ครูอธิบาย	ผู้บริหาร	๔๕	๕๓.๖๑	๒๕๐	๓
	ครู	๔๔	๖๔.๗๕	๒๒๕	๔

อันดับ ๑ ให้นำหนักคะแนน ๕ คะแนน

ผู้บริหาร N = ๑๑๕

อันดับ ๕ ให้นำหนักคะแนน ๑ คะแนน

ครู N = ๑๒๕

จากตารางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดอันดับการปฏิบัติของครูผู้สอนในการสอนโดยใช้สื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐ ดังนี้

ผู้บริหาร มีความคิดเห็นว่า ครูอธิบายประกอบการซักถามในสื่อการสอนมากที่สุด รองลงไปตามลำดับได้แก่ มอบหมายให้นักเรียนอ่านมาล่วงหน้าแล้วอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน ให้นักเรียนอ่านเฉพาะบางหัวข้อที่ครูอธิบาย ให้นักเรียนอ่านภายหลังจากครูอธิบายจบแล้ว และให้นักเรียนอ่านร่วมกันในชั่วโมงเรียน

ครู มีความคิดเห็นว่า ครูอธิบายประกอบการซักถามในสื่อการสอนมากที่สุด รองลงไปตามลำดับได้แก่ มอบหมายให้นักเรียนอ่านมาล่วงหน้าแล้วอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน ให้นักเรียนอ่านภายหลังจากครูอธิบายจบแล้ว ให้นักเรียนอ่านเฉพาะบางหัวข้อที่ครูอธิบาย และให้นักเรียนอ่านร่วมกันในชั่วโมงเรียน

ตารางที่ ๒๔ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการจัดอันดับบุคคลที่ครูขอความช่วยเหลือเมื่อประสบปัญหาในการใช้สื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐

บุคคลที่ครูขอความช่วยเหลือ	ประชากร	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงความคิดเห็น	ร้อยละ	คะแนน ความคิดเห็น	อันดับ
- ผู้อำนวยกาหรืออาจารย์ใหญ่	ผู้บริหาร	๔๕	๘๒.๖๑	๒๓๔	๕
	ครู	๔๕	๖๕.๖๓	๒๑๗	๕
- ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ	ผู้บริหาร	๑๐๑	๘๗.๘๓	๓๕๔	๒
	ครู	๑๐๑	๗๘.๕๑	๓๕๐	๓
- หัวหน้าหมวดวิชาการงานและอาชีพ	ผู้บริหาร	๑๐๖	๕๒.๑๗	๕๕๕	๑
	ครู	๑๑๐	๘๕.๕๕	๕๗๐	๑
- เพื่อนครู	ผู้บริหาร	๕๕	๘๖.๐๕	๓๑๑	๓
	ครู	๑๐๘	๘๕.๓๘	๓๘๐	๒
- ศึกษานิเทศก์	ผู้บริหาร	๕๑	๗๕.๑๓	๑๖๑	๕
	ครู	๘๗	๖๗.๕๗	๑๕๗	๕

อันดับ ๑ ให้นำหนักคะแนน ๕ คะแนน

ผู้บริหาร N = ๑๑๕

อันดับ ๒ ให้นำหนักคะแนน ๑ คะแนน

ครู N = ๑๒๘

จากตารางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดอันดับบุคคลที่ครูขอความช่วยเหลือเมื่อประสบปัญหาในการใช้สื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐ ดังนี้

ผู้บริหาร มีความคิดเห็นว่า หัวหน้าหมวดวิชาการงานและอาชีพเป็นบุคคลที่
คุณขอความช่วยเหลือมากที่สุด รองลงไปตามลำดับได้แก่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่าย
วิชาการ เพื่อนครู ผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่ และศึกษานิเทศก์

ครู มีความคิดเห็นว่า หัวหน้าหมวดวิชาการงานและอาชีพเป็นบุคคลที่คุณขอ
ความช่วยเหลือมากที่สุด รองลงไปตามลำดับได้แก่ เพื่อนครู ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่าย
วิชาการ ผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่ และศึกษานิเทศก์

ตารางที่ ๒๖ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการจัดอันดับการปฏิบัติของครู เมื่อพบเห็นข้อบกพร่องในสื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐

การปฏิบัติของครู	ประชากร	จำนวนผู้ตอบ แบบสอบถาม แสดงความคิดเห็น	ร้อยละ	คะแนน ความคิดเห็น	อันดับ
- แจกกรมวิชาการ	ผู้บริหาร	๗๐	๖๐.๘๓	๒๒๗	๖
	ครู	๗๒	๕๗.๐๓	๒๖๓	๖
- แจกกรมเจ้าสังกัด	ผู้บริหาร	๖๖	๕๗.๓๘	๒๑๓	๗
	ครู	๖๖	๕๑.๕๖	๒๔๓	๗
- แจกศึกษานิเทศก์	ผู้บริหาร	๘๗	๗๕.๖๕	๔๐๕	๘
	ครู	๘๕	๖๖.๘๑	๔๑๗	๘
- แจกผู้อำนวยการหรือ อาจารย์ใหญ่	ผู้บริหาร	๕๖	๘๓.๘๘	๕๗๕	๓
	ครู	๘๗	๖๗.๕๗	๕๐๗	๓
- แจกผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ฝ่ายวิชาการ	ผู้บริหาร	๑๑๓	๘๘.๕๗	๗๐๒	๒
	ครู	๑๐๓	๘๐.๕๗	๖๗๐	๒
- แจกหัวหน้าหมวดวิชา การงานและอาชีพ	ผู้บริหาร	๑๐๒	๘๘.๑๐	๗๕๗	๑
	ครู	๑๑๓	๘๘.๒๒	๘๕๒	๑
- แจกเพื่อนครู	ผู้บริหาร	๘๐	๖๘.๕๗	๓๗๗	๕
	ครู	๗๘	๖๐.๕๕	๔๓๓	๕
- วางเฉย	ผู้บริหาร	๕๗	๕๘.๕๗	๑๓๘	๘
	ครู	๕๒	๕๐.๖๓	๑๓๐	๘

อันดับ ๑ ให้นำหน้าคะแนน ๘ คะแนน

ผู้บริหาร N = ๑๑๕

อันดับ ๘ ให้นำหน้าคะแนน ๑ คะแนน

ครู N = ๑๒๘

จากตารางที่ ๒๖ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดอันดับการปฏิบัติของครูเมื่อพบเห็นข้อบกพร่องในสื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐ ดังนี้

ผู้บริหาร มีความคิดเห็นว่า ครูแจ้งหัวหน้าหมวดวิชาการงานและอาชีพมากที่สุด รองลงไปตามลำดับได้แก่ แจ้งผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ แจ้งผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่ แจ้งศึกษานิเทศก์ แจ้งเพื่อนครู แจ้งกรมวิชาการ แจ้งกรมเจ้าสังกัด และวางเฉย

ครู มีความคิดเห็นว่า ครูแจ้งหัวหน้าหมวดวิชาการงานและอาชีพมากที่สุด รองลงไปตามลำดับได้แก่ แจ้งผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ แจ้งผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่ แจ้งเพื่อนครู แจ้งศึกษานิเทศก์ แจ้งกรมวิชาการ แจ้งกรมเจ้าสังกัด และวางเฉย

ตอนที่ ๔ วิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการใช้สื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐

ในตอนนี้จะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เป็นความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการใช้สื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐ และได้เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการใช้สื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐ ว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้แสดงไว้ในตารางที่ ๒๓

ตารางที่ ๒๗ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับสภาพปัญหาในการใช้สื่อการสอนวิชา
 วิชาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐

สภาพปัญหา	ประชากร	ความคิดเห็น						χ^2	
		มีปัญหามาก		มีปัญหาน้อย		ไม่มีปัญหา			
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
๑	ท่านมีปัญหาในเรื่องต่อไปนี้หรือไม่เพียงใด								
	ไม่ได้รับสื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	ผู้บริหาร	๕๖	๔๔.๓๐	๕๓	๓๖.๕๒	๑๗	๑๔.๓๘	๑๓.๕๓*
		ครู	๔๖	๖๗.๑๘	๓๘	๕๘.๖๘	๕	๗.๑๖	
๒	ได้รับสื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	ผู้บริหาร	๖๐	๕๒.๑๗	๓๘	๓๓.๐๕	๑๗	๑๔.๗๘	๑๑.๓๐*
		ครู	๔๔	๖๘.๗๕	๓๕	๕๓.๓๘	๕	๗.๖๑	
๓	ได้รับสื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่ครบถ้วนตรงตามรายวิชาที่โรงเรียนเปิดสอน	ผู้บริหาร	๕๔	๕๑.๓๐	๓๗	๓๒.๑๘	๑๙	๑๖.๕๒	๖.๕๗*
		ครู	๗๔	๕๗.๘๑	๕๖	๘๕.๕๕	๘	๖.๒๕	
๔	ได้รับสื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่เพียงพอกับความต้องการ	ผู้บริหาร	๕๒	๔๕.๒๒	๕๑	๔๔.๓๕	๑๒	๑๐.๔๓	๘.๔๔**
		ครู	๔๓	๖๕.๘๘	๓๗	๕๘.๕๑	๘	๖.๒๕	

ตารางที่ ๒๗ (ต่อ)

สภาพปัญหา	ประชากร	ความถี่เห็น						χ^2
		มีปัญหามาก		มีปัญหาน้อย		ไม่มีปัญหา		
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
๕ ไม่เข้าใจจุดประสงค์ การเรียนรู้ที่ระบุไว้ ในคู่มือการสอนวิชา อาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอน ต้น	ผู้บริหาร	๑๐	๔.๓๐	๖๕	๕๖.๕๒	๕๐	๓๕.๓๔	๐.๐๖
	ครู	๑๐	๓.๔๑	๓๒	๕๓.๐๓	๕๕	๓๕.๑๖	
๖ ไม่สามารถปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนการสอน ที่เสนอแนะไว้ใน คู่มือการสอนวิชาอาชีพ ของท้องถิ่น ระดับมัธยม ศึกษาตอนต้น	ผู้บริหาร	๑๕	๑๖.๕๒	๓๗	๖๖.๕๖	๑๕	๑๖.๕๒	๒.๑๔
	ครู	๒๔	๒๑.๔๔	๓๕	๕๓.๔๑	๒๖	๒๐.๓๑	
๗ ไม่สามารถจัดหาและ นำสื่อการเรียนที่เสนอ แนะไว้ในคู่มือการสอน วิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอน ต้น มาใช้ในการเรียน การสอน	ผู้บริหาร	๓๑	๒๖.๕๖	๓๐	๖๐.๔๓	๑๕	๑๒.๑๓	๑.๕๓
	ครู	๓๔	๓๐.๕๓	๓๕	๖๑.๓๖	๑๐	๓.๔๑	
๘ ไม่สามารถประเมิน ผลไ้ความที่เสนอแนะ ไว้ในคู่มือการสอนวิชา อาชีพของท้องถิ่น ระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น	ผู้บริหาร	๑๕	๑๒.๑๓	๓๓	๖๓.๕๔	๒๔	๒๕.๓๕	๐.๐๓
	ครู	๑๓	๑๓.๒๔	๔๐	๖๒.๕๐	๓๑	๒๕.๒๖	

ตารางที่ ๒๗ (ต่อ)

สภาพปัญหา	ประชากร	ความถี่ที่เห็น						χ^2	
		มีปัญหามาก		มีปัญหาน้อย		ไม่มีปัญหา			
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
๘	ไม่ทราบว่าควรประ- เมินเรื่องใดก่อนหลัง เนื่องจากลำดับบทเรียน ในคู่มือการสอนไม่สอดคล้อง กับลำดับบทเรียน ในจุดสารประกอบ การเรียน	ผู้บริหาร	๖	๕.๒๒	๖๖	๕๗.๓๘	๕๓	๓๗.๓๘	๒.๘๒
ครู	๑๓	๑๐.๑๖	๖๕	๕๐.๗๘	๕๐	๓๙.๐๖			
๑๐	ต้องใช้เวลาในการ ประเมินผลมาก ทำ ให้ไม่สามารถประเมิน ผลได้ครบถ้วนความถูกต้อง ประสงค์การเรียนรู้นั้น กำหนดไว้	ผู้บริหาร	๑๔	๑๕.๖๕	๖๖	๕๗.๓๘	๓๑	๒๒.๕๖	๐.๓๒
ครู	๑๗	๑๓.๒๘	๗๗	๖๐.๑๖	๓๘	๒๖.๕๖			
๑๑	ขาดแคลนอุปกรณ์ เกี่ยวกับการทดสอบ นอกเหนือจากใช้การ สังเกตและการตรวจ งาน	ผู้บริหาร	๔๔	๓๘.๑๓	๕๕	๔๗.๘๓	๑๕	๑๓.๐๔	๕.๘๓
ครู	๖๖	๕๑.๕๖	๔๕	๓๕.๑๖	๑๗	๑๓.๒๘			
๑๒	ไม่เข้าใจเนื้อหา สาระที่ระบุไว้ในจุด- สารประกอบการเรียน วิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	ผู้บริหาร	๕	๔.๓๕	๗๔	๖๗.๘๓	๓๒	๒๗.๘๓	๕.๑๐
ครู	๑๐	๗.๘๑	๖๕	๕๓.๕๑	๔๕	๓๘.๒๘			

* P .๐๕ (๐.๐๕ $\chi^2_{27} = ๕.๘๘$)

** P .๐๑ (๐.๐๑ $\chi^2_{27} = ๕.๒๑$)

จากตารางที่ ๒๗ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการใช้สื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐ ดังนี้

เรื่องไม่ได้รับสื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๔๔.๗๐ และ ๖๗.๑๔ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า มีปัญหามากในเรื่องนี้

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาในเรื่องนี้ พบว่า ความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

เรื่องได้รับสื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถ้าซ้ำ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๔๒.๑๗ และ ๖๔.๗๕ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า มีปัญหามากในเรื่องนี้

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาในเรื่องนี้ พบว่า ความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

เรื่องได้รับสื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่ครบถ้วนตรงตามรายวิชาที่โรงเรียนเปิดสอน พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๕๑.๓๐ และ ๕๗.๔๑ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า มีปัญหามากในเรื่องนี้

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาในเรื่องนี้ พบว่า ความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

เรื่องได้รับสื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่เพียงพอกับความต้องการ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๔๕.๒๒ และ ๖๔.๔๔ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า มีปัญหามากในเรื่องนี้

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาในเรื่องนี้ พบว่า ความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

เรื่องไม่เข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้ในคู่มือการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๔๖.๕๒ และ ๕๗.๐๓ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า มีปัญหาน้อยในเรื่องนี้

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาในเรื่องนี้ พบว่า ความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

เรื่องไม่สามารถปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนการสอนที่เสนอแนะไว้ในคู่มือการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๖๖.๘๖ และ ๕๗.๘๑ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า มีปัญหาน้อยในเรื่องนี้

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาในเรื่องนี้ พบว่า ความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

เรื่องไม่สามารถจัดหาและนำสื่อการเรียนที่เสนอแนะไว้ในคู่มือการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มาใช้ในการเรียนการสอน พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๖๐.๔๗ และ ๖๑.๗๖ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า มีปัญหาน้อยในเรื่องนี้

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาในเรื่องนี้ พบว่า ความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

เรื่องไม่สามารถประเมินผลได้ตามที่เสนอแนะไว้ในคู่มือการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๖๓.๔๔ และ ๖๒.๕๐ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า มีปัญหาน้อยในเรื่องนี้

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาในเรื่องนี้ พบว่า ความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

เรื่องไม่ทราบว่าควรประเมินเรื่องใดก่อนหลัง เนื่องจากลำดับบทเรียนในคู่มือการสอนไม่สอดคล้องกับลำดับบทเรียนในเอกสารประกอบการเรียน พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๕๗.๓๕ และ ๕๐.๗๔ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า มีปัญหาน้อยในเรื่องนี้

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาในเรื่องนี้ พบว่า ความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

เรื่องต้องใช้เวลาในการประเมินผลมาก ทำให้ไม่สามารถประเมินผลได้ครบถ้วนตามจุดประสงค์การเรียนรู้อที่กำหนดไว้ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่

ร้อยละ ๔๗.๓๔ และ ๖๐.๑๖ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า มีปัญหาน้อยในเรื่องนี้
เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาใน
เรื่องนี้ พบว่า ความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

เรื่องขาดแคลนอุปกรณ์เกี่ยวกับการทดสอบนอกเหนือจากใช้การสังเกตและ
การตรวจงาน พบว่า ผู้บริหาร ร้อยละ ๔๗.๔๓ มีความคิดเห็นว่า มีปัญหาน้อยใน
เรื่องนี้ แต่ครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๕๐.๕๖ มีความคิดเห็นว่า มีปัญหามากในเรื่องนี้
เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหา
ในเรื่องนี้ พบว่า ความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

เรื่องไม่เข้าใจเนื้อหาสาระที่ระบุไว้ในจุดสารประกอบการเรียนวิชาอาชีพ
ของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ ร้อยละ ๖๗.๔๓
และ ๕๑.๕๑ ตามลำดับ มีความคิดเห็นว่า มีปัญหาน้อยในเรื่องนี้

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาใน
เรื่องนี้ พบว่า ความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ ๕ การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการใช้สื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา ๑๐

ในตอนนี้จะเสนอความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในส่วนที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งสรุปรวบรวมได้ดังนี้

ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติมเรียงตามลำดับความถี่ของความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ปัญหา

๑. สื่อการสอนตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนวิชาอาชีพสาขาต่าง ๆ มีน้อย ไม่เพียงพอต่อการฝึกปฏิบัติของผู้เรียน (ความถี่ ๓๔)
๒. โรงเรียนได้รับสื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่นไม่ครบถ้วนทุกรายวิชา และไม่มีค่ารางวัลแก่นักเรียนประกอบการสอน (ความถี่ ๒๖)
๓. เนื้อหาวิชาในสื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่นมีน้อย ขาดรายละเอียดที่สำคัญ ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนไม่เข้าใจและไม่สามารถปฏิบัติตามได้ (ความถี่ ๑๕)
๔. โรงเรียนได้รับสื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่นล่าช้าไม่ทันเวลาที่โรงเรียนเปิดสอน (ความถี่ ๑๑)
๕. โรงเรียนได้รับสื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่นไม่เพียงพอต่อความต้องการ (ความถี่ ๑๒)
๖. เนื้อหาวิชาในสื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่นบางวิชายังไม่เป็นปัจจุบัน และไม่สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น (ความถี่ ๔)
๗. โรงเรียนขาดเงินทุนในการจัดซื้อวัสดุในการฝึกงานให้ผู้เรียน ขาดโรงฝึกงาน และขาดงบประมาณสนับสนุนค่านักเรียนงานอาชีพ (ความถี่ ๔)
๘. โรงเรียนขาดครูผู้สอนวิชาอาชีพที่จบการศึกษาทางสาขาวิชาอาชีพโดยตรง (ความถี่ ๓)
๙. อุปกรณ์การเรียนการสอนมี แต่ไม่ค่อยมั่นคงแข็งแรง มีอายุการใช้งานน้อย และยากแก่การซ่อมบำรุง (ความถี่ ๒)

๑๐. หลักสูตรวิชาอาชีพของท้องถิ่นมีตัวข้อกว้าง ๆ ซากรายละเอียด ทำให้ครูไม่สามารถวางแผนการเรียนการสอนได้ (ความดี ๔)
๑๑. โรงเรียนมีปัญหาในการศึกษาค้นคว้าประเมิณผลนักเรียน เนื่องจากบ้านของนักเรียนอยู่ไกล และโรงเรียนไม่มีรถที่จะใช้ในการเดินทาง (ความดี ๓)
๑๒. โรงเรียนขาดบ่อน้ำและแหล่งน้ำที่จะใช้ในการเกษตร (ความดี ๓)
๑๓. เวลาที่กำหนดไว้ในแต่ละบทเรียนไม่เหมาะสม และไม่สามารถสอนได้ครบทุกบทเรียนเพราะเวลาไม่อำนวย (ความดี ๓)
๑๔. โรงเรียนได้รับสื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่นไม่ตรงกับวิชาที่ต้องการ จึงไม่ได้ใช้ทำให้เกิดการสูญเปล่า (ความดี ๒)
๑๕. นักเรียนยังไม่เห็นความสำคัญของวิชาอาชีพ (ความดี ๑)
๑๖. ครูสอนวิชาอาชีพในแต่ละเทอมไม่ค่อยต่อเนื่องกัน ทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมให้ต่อเนื่องกันได้ (ความดี ๑)
๑๗. การจัดแผนการเรียนวิชาอาชีพ โรงเรียนเปิดวิชาเลือกมาก ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถจะเลือกเรียนได้หมดทุกวิชา และผู้เรียนไม่ได้เลือกเรียนวิชาที่จะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพจริง (ความดี ๑)

ข้อเสนอแนะ

๑. หน่วยงานที่รับผิดชอบควรส่งสื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่นให้โรงเรียนล่วงหน้าก่อนเวลาสอนของครู และควรส่งให้ครบถ้วนทุกวิชาทุกโรงเรียนให้เพียงพอกับความต้องการ (ความดี ๓๔)
๒. เมื่อผู้รับผิดชอบจัดทำหลักสูตรวิชาใด ก็ควรจัดทำสื่อการสอนและอุปกรณ์ให้ครูไปพร้อมกันด้วย (ความดี ๑๖)
๓. ควรเพิ่มรายละเอียดเนื้อหาในสื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่นแต่ละวิชาให้มีความละเอียดชัดเจนกว่านี้ (ความดี ๑๕)
๔. ควรปรับปรุงเนื้อหาในสื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่นให้เป็นปัจจุบัน และให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของท้องถิ่นให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ (ความดี ๑๔)

๕. กรมเจ้าสังกัดควรสำรวจพบว่า โรงเรียนโคกชากแควนโรงเรียนปึกงานและ
 วัตถุประสงค์ที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาอาชีพในสาขาใดบ้าง แล้วควรจัดสรรงบ-
 ประมาณไปให้โรงเรียนนั้น ไม่ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อสิ่งเหล่านี้ให้โรงเรียนที่
 มีพร้อมแล้ว (ความดี ๑๔)

๖. หน่วยงานที่รับผิดชอบควรจัดอบรมครูผู้สอนวิชาอาชีพอย่างสม่ำเสมอ
 เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาอาชีพให้ครู เนื่องจากครูผู้สอนบางคน
 ไม่ได้ศึกษาค้นคว้าวิชาอาชีพมาโดยตรง (ความดี ๑๐)

๗. ผู้รับผิดชอบควรจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนวิชาอาชีพที่มีความมั่นคง
 แข็งแรง เพื่อให้มีอายุการใช้งานยาวนาน และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียน
 การสอน (ความดี ๗)

๘. ควรปรับปรุงเนื้อหาในสื่อการสอนวิชาอาชีพของท้องถิ่นบางเรื่องที่ยาก
 เกินกว่าผู้เรียนจะนำไปปฏิบัติได้ให้ง่ายขึ้น (ความดี ๓)

๙. ควรเพิ่มงบประมาณในการจัดมอบอาคารให้โรงเรียนที่ขาดแคลนนํ้าในการ
 เกษตร (ความดี ๒)

๑๐. ควรเพิ่มงบประมาณให้โรงเรียนในการจัดซื้อรถจักรยานยนต์ เพื่อให้
 ครูใช้ในการติดตามประเมินผลการเรียนของนักเรียนในท้องถิ่นกันดาร (ความดี ๒)

๑๑. ควรเพิ่มรายละเอียดของหลักสูตรวิชาอาชีพของท้องถิ่นให้มากกว่านี้
 เพื่อครูจะได้สามารถจัดการเรียนการสอนได้ในกรณีที่ไม่มีความรู้มือการสอน (ความดี ๒)

๑๒. ควรจัดวิทยากรให้มาสาธิตการสอนวิชาอาชีพแก่ครูเป็นครั้งคราว
 (ความดี ๒)

๑๓. ควรสำรวจความต้องการของโรงเรียนแต่ละโรงเรียนว่า ต้องการสื่อการสอน
 วิชาอาชีพของท้องถิ่นวิชาใดก่อน แล้วจึงจัดส่งไปให้เฉพาะที่ที่ต้องการเพื่อลดการสูญเปล่า
 (ความดี ๒)

๑๔. ควรจัดครูสอนวิชาอาชีพให้ต่อเนื่องกัน เพื่อครูจะได้จัดกิจกรรมการ
 เรียนการสอนให้ต่อเนื่องกันได้ (ความดี ๑)

๑๕. ควรเพิ่มจำนวนครูสอนวิชาอาชีพให้มากพอทุกวิชา (ความดี ๑)